

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Két évre . . . . . 10 frt — kr.
Fél évre . . . . . 5 . . . 50 . .
Negyedévre . . . . . 2 . . . 1 . . .
Egy órára . . . . . 1 . . . . .
Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: **BENEDEK JÁNOS.**
Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díj:
Hat hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű többször
hirdetések alkú szerint jutányos áron vétetnek fel.

A tékozló apa.

(S. B.) A nemzeti színházban a napokban került színre Dumas fils szellemes vigjátéka „A tékozló apa.” A ki látta, dicséri. Másrészt ügyességgel mozgatója a francia dráma mestere de la Rivonniere grófot, a tékozló apát őt felvonáson keresztül. Mellette van fia, ki előbb apja léha légkörében élt, később megutálva azt, ki akarja az öreg grófot rántani a deimandok és kokottok karjai közül. Nem sikerül. Az öreg marad olyanak, a milyen volt. A szerző sem tehet róla, végre is egy látszólagos kibéküléssel kénytelen befejezni a darabot.

Elgondolkozva a darabon, végtelen jóleső érzéssel állapítjuk meg, hogy mégis csak szerencsés emberek vagyunk mi magyarok. Ime, a kit a fiatal Dumas allegorizált azt mi nap-nap után élet-nagyságban láthatjuk magunk előtt. Nekünk is van egy ilyen tékozló apa féle emberünk, a ki most a sors különös kegyelméből a magyar miniszterelnöki székben ül: Széll Kálmán.

Avagy nincs igazunk?

Gondolkozunk csak egy keveset s beláthatjuk, hogy — fájdalom — nagyon is igazunk van!

Mikor Széll Kálmán Bánffy után beült a miniszteri székbe, ha üresen találta is a pártkasszát, jutott neki olyan kincs osztályrészül, a mely többet ér

minden képviselőválasztási kortes pénz-nél: a közbizalmat.

S inte hihetetlen volt az a megelégedés, a mely miniszterelnökké való kinevezését fogadta. Ő pedig, mint minden becsültes vigjáték alak, kellő allűrrel és pózzal fogadta a közbizalom megnyilatkozását s nagylelkűen kijelentette, hogy neki három eszménye van: a jog, törvény és igazság.

A tékozló apa eme kijelentése mélységes megelégedést keltett bércezen és rónán. A közvélemény eleinte formálisan tombolt, később pedig, mikor kezdett lehiggadni, szép csendesesen várni kezdett.

Ki tehet róla, hogy a várakozás oly hosszú volt, miszerint a közvélemény előbb szunyókálni, majd hangosan horkolni kezdett!

Csak ez kellett a tékozló apának. Mikor látta, hogy nem vigyáz rá senki, zsebre vágván a közbizalmat, a benne helyezett hite, elindult egy kis kalandra.

Kalandozás közben sorra járta a néppárti korcsmákat, az ultramontán butikokat, a reakció büzös, spiritusz illatú barlangjait s elkezdte két marokkal szórni a közbizalmat s a benne vetett hitet. Ugratni sem kellett, megtette magától. Eleg volt, ha a néppárti korcsmárosok, hutikusok, barlang lakók kegyesen vigyorogtak a nagy urra. Minden vigyorgást dupla áron vett meg. — Volt miből, hisz elég bolond volt Ma-

gyarország a jókedvű adakozó szerepét játszani.

És ez egy hosszú esztendeig tartott. Lakodalom volt hegyen-völgyön, megtelt a fekete csuhások tárcája hamarosan.

Mikor már fogyatékan volt a bizalom, a tékozló apa kezdett kibontakozni a mámorból. Először is tárcájához kapott. Ijedten látta, hogy biz az csaknem üres. Akkor aztán elkezdett gondolkodni.

— Mi az ördögöt csináljak most? Számár voltam s az a banda kifosztott! Honnan vegyek új tőkét? Élni csak kell!

Akkor jutott eszébe, hogy jó lesz a nemzeti párthoz dörgölnödni, az még adhat kölcsön valamicskét.

— Igen ám, de módot kellene találni, mint lehetne azt Apponyival egyetemben behálózni.

— Ej mit, elcsapok egy pár főispánt s beültem a helyükre Apponyi embereit.

Szólt és cselekedett. Elcsapott 5 régi főispánt, teremtett 5 új főispánt.

Csak hogy ép oly rosszul számított, mint a umas tékozló grófja. A színlegetes megjavulás, a jó és helyes ut keresése nem adta vissza azt, a mit el-tékozlott!

A közvélemény is felébredt s dühösen vont a kérdőre sáfarkodásaiért!

A bizalom megrendült, a hit eloszlott, a tékozlás után beállott a csőd.

ROBOTBAN.

A »Debreczen« eredeti tárczája.

Majd meghalok egy kis nyugodt levegőért,
Egy kis zavaratlan,
Csendes pihenőért.
Virágos mezőkre
Szomjuzik a vágyam,
— S járok rögös uton,
Örökös hajraban!

Hordok a szívemben
Iratlan nótákat,
Halkan felzokogó,
Rab melódiákat . . .
De az én napszámom
Másra köt le engem,
Nem tudok megállni,
Hogy elénekeljem.

Nem is veszem már más
Hasznát a szívemnek,
Csak ha meghalok majd,
Csak ha eltemetnek:
Fölötte majd szebben

Csatlog a madárdal,
S tele lesz a sírom
Tarka vadvirággal!

Szabolcska Mihály.

Tizennyolcz forint.

A »Debreczen« tárczája.

Irtá: **Szentgyörgyi István.**

Tizennyolcz forint! valami az, kivált ha tizennyolcz forint szép egymásutánban minél gyakrabban üti az ember markát. De hát mi az a tizennyolcz forint akkor, amidőn havonként csak egyszer jut a kézbe!

Én pedig így voltam. Tizennyolcz forint havi gázsival emberelt meg most már boldogult Latabár Endre akkori szociálgazgató, mikor a debreczeni kollégiumot otthagytam társulatahoz szegődtem, természetesen azzal a kikötéssel, már az ő részéről, hogy egy hónapot, mar tudniillik az elsőt ingyen szolgálom.

A hatvanas évek elején szép pénz volt az a tizennyolcz forint, de hát mégis keves volt az akkor is arra, hogy egy fiatal színész legény havonként teljesen elláthassa magát belől.

De hát a szegény legénynek mindig akad egy kis szerencséje. Így ért engem is az a szerencse, hogy az én kedves Kovács Gyula

pajtásom, — kit én mar a debreczeni kollégiumból ismertem — persze csak névleg, mert ő két osztályal előttem járt, s a ki engem mint afele diakembert, a színipályára léptemkor, igazi jó pajtási szívvvel fogadott lakó társaival együtt — felajánlotta azt a nagylelkű szíveséget, hogy legyenek lakótársuk természetesen gázsimhoz mérten a fele ingyen lakótárs.

Hát nem is kellett nekem egyéb, a lakás már volt mégpedig kitűnő.

Feledhetlen hazaiink alig pár napra észrevették, hogy szobalakójuk száma egyvel szaporodott s nemhogy sok mostani házigazda módjára még egy lakófizetési részt követeltek volna; de óh! csodák csodája! egy szép tiszta, s mindenkellékel felszerelt ágyat rendeztek be részemre.

No már ekkor éppen belvót voltam! Most már mi volt hátra egyéb, mint tizennyolcz forintot kosztra színpadit és egyéb egyéni szükségletekre szépen beosztani.

Mégis csináltam én a költsévetést szépen, de hát nem úgy ütött ki amint én gondoltam, s csakhamar olyan zavarok állottak be a fináncziamban, hogy hónap végével alig tudtam a jó Némegy bácsinak az ebed árát — mert csak azt fogadtam — kiszorítani.

Eh! ez így nem jól lesz: Fordítunk a dolgon gondolám. Nem leszek én senkinek sem adóssa magam leszek a magam koszt adója.

A dobverés a legközelebbi képviselő választások alkalmával fog megtörténni.

És csodálatos, a tékozló apát senki sem fogja sajnálni.

?

Ez a nagy kérdőjel pedig szól Polónyi Géza urnak, az országgyűlési képviselőnek, az őnzetlen, a tiszta hazafinak, akinek lelkehez mocskot csaptak; akkorát, hogy ő maga megretent tőle. Az a nyilatkozat, amelyet Splényi báró rendőrtanácsos elene dörgött, irtózatos vádakkal a foglalat. Ha kevesebb tehetséggel és nagyobb önértéssel rendelkező embert ér: megroppan alatta. Tisztazzuk az ügyet.

Splényi báró rendőrtanácsos pedig írta Polónyi Gezaról nyíltan a következőket:

»Polónyi képviselő ur a képviselői immunitás leple alatt a képviselőházban — ahol engem magához közel nem értett — a magánvádat intézett ellenem oly ügyben, mely rendezési bíróság előtt folyt és befejeztetett s melyben azért a parlament nem is intézkedhetik.

Polónyi urhoz nincs szavam. Azt mindenki tudja, hogy Polónyi ur ily dologra képes és sokan tudják, hogy csakis ilyenre képes. Közelesem azonban azokkal szemben, a kik szerény egyéniségem iránt érdeklődnek, kijelenteni, hogy oly ember szavai, a minő Polónyi ur, a ki éveken keresztül a rendőrség bordély-ügyeiből tengődött; a ki a gráci lapási ügyből megmenekült, de csak különös ügyességgel s a ki a földhivatalintézet nagyon sok ezer forintját Zsupánszky nevében felvette és soha vissza nem fizette, tehát ebből is kimenekült, de csak különös szerencsével; oly ember szavai engem nem sértenek s ily embert csak annyi tekintetben részesítek, mint minden tisztességes ember — tudniillik megvetem.

Budapest, 1898. december 24.

Báró Splényi Ödön.

És ezek a szörnyű vádak, amelyekert elégtételt keresett volna Sobri József, egy semmitmondó nyilatkozat zsilippjén vezetődik a megsemmisülésbe. Törődnek az ördög az egész ügygel, ha nem féltől volna szó, a ki vezérszerepet játszik; a ki hivatva van, hogy tisztasággal, érintetlen jellemmel ragyogjon? Aki vadolt és kivégezett férfiakat, akiket

nem illettek a Splényi báróhoz hasonló vádakkal.

Polónyi Géza ur képviselő, tagja az országos kaszinónak, barátságot tart a nemzeti kaszinó bécsület őreivel, a kik a kártyaszalatói egy elejtett szóért a lovassági laktanyába robognak kardokkal, pisztolyokkal, segédekkel, orvosokkal megrakott ké fogatán.

Mit mond a kiegyezés e kaczagató módjában ez a két testület?

Ez az ügy, a mely megkövetelte a nyilvánosságot, nincs érintve. A kérdőjel, mint Bagno szelleme, kísérni és üldözni fogja Polónyi Gézat mindenütt.

Demokrata hitvallás.

Az országos magyar demokrata part vezére, Vazsonyi Vilmos, röpiratban adta közre programját. A program erős kritikája a mai elvtelenségnek, a pártoskodó és haszonleső paróknak. Erős szóval támadja a partvezer a néppartot, irván róla ekkent:

Egy az Isten es egyenlő az ember. Ez a mi politikai hitvallásunk, a miben felekezeti küömség nélkül egyesülünk. Ez a demokrata partok röviden kifejezett programja.

A néppart csak címében magyar, programjában, céljaiban, sőt még taktikájában is csupán gyatra magyar fordítása az osztrák «keresztény szocialista» partnak. Ez az a bizonyos szocializmus, mely a feudális nagy urak hitbizományait és a holt kez uralmat szentsegeket tiszteli és semmitmondó frázisokkal, meg a gonosz gyűlölködes felköltésével akarja kielégíteni a kisgazdat és kisiparost. Rea illik a Bekel által adott cím: «Der Sozialismus der dummen Kerle», a tökfők szocializmusa. Valóban, csak a rendszeres építkezés hiteltel el az emberekkel, hogy gazdasági bajokat felekezeti uton lehetne orvosolni es hogy a nepuralom javára válik, ha a nép felekezeti darabokra szakad, gyűlölködik es erejét maga emeszi föl.

A néppart magyar kiadásban akarná megismételni az osztrák klerikalizmus áruhasat. Az osztrák klerikalizmus elszakadtak a németsegtől es szöveteztek a szlav reakcióval, hogy nemzetiségük romjain építsék fel uralmukat. A középosztályt két tűz közé szorítottak, a feudális nagy urak es a papság által vezetett alóbb régek közé. Az áruhas sikerült. Ma Ausztriában a szlav-kerikalizmus népbütió szve ség a helyzet ura. Hatha sikerülne Magyarországon is? Hatha itt is el lehetne szakítani a magyarság egy részét, hogy a nemzetiségekkel szövetezve, elbuktasák a

nemzeti államot; összetörjék a középosztályt; felépítsék a klerikalizmus uralmat es abban az aranygyapjas vitézek es a csász. királyi kamarások demokráciáját?

Uraim! Nem lehet eléggé ismételn, hogy a ki a népet részekre akarja tépni, a nép ellenségeinek megbizásából dolgozik. »A nagy bejegeset — monda Saint-Just a francia forradalomban — rózsavizvel meggyógyítani nem lehet.« Én azt hiszem — szentelt vízzel sem. Más pedv kell ahhoz. Vér? Nem, — verejtek; becsületes polgári munka, a népállam minden hívenek tömörülése, hogy sikerüljön a második honfoglalás, megzerezzük a hazát a népnek!

Az egykori diák tüzoltók találkozója.

— S ját tudósítónktól —

Debreczen, 1900. okt. 8.

Husz esztendeje annak, hogy a debreczeni főiskolai tüzoltó egyle, mely évszázadokon keresztül önfeláldozó lelkesedéssel munkával védte Debreczen város polárságának javait es az ós kollegiumot a tüzveszedelemtől: kimondotta feloszlását. A város es a diák tüzoltóság közti felmerült s kiegyenlített nézeteltérés adott erre alkalmat; a mennyiben a város azt kívánta a diáktól, hogy tüzvesz alkalmával feltétlenül vesse alá magát a városi tüzoltóság parancsnoka rendelkezéseinek s általában meggyitbalva az ifjusági tüzoltó-egylet jogkörét, ennek oly mellékszerepet kívánt juttatni, a mi sértette a fiatalság önértetét; s hivatásának zavartalan folytatása ekép lehetetlenné tétetven: inkább feloszlott az évszázadokon át annyi dicőséggel működött, nagy költők által megénekelt, megörökített debreczeni diák-tüzoltó-egylet. A főiskola könyvtar muzeumába kerültek a hatalmas »grundium«-ok, a kapudöngető »nagy bot«, »kis bot«, »fejsze«, »lappas« s a régi diák dicőség többi ereklyei.

De m kor ezeket a fegyvereket örök pihenésre tettek: megfogadtak az utolsó bajtársak, hogy 20 év múlva összejönnek találkozóra az öreg »almamater« falai között. Megírtat is adtak magukról, a mit híven megörözt az egylet akkori pennája; Dicsófi József, a mi debreczeni ref. ekleziánk prófétailek, aranyajku papja. Az egykori diákok ma mindannyian erős oszlopa egyháznak társadalmának; s köz- es magán gondok közepette is megőrizték egymás iránt a bajtársi forró szeretet; nagy mutu egyetlét iránt pedig a jó emléket, hü kegyeletet.

Elkezdtém csak úgy zsebből a piaczról élni.

Furcsa élet, fura koszt volt az. Heti étlapomat nem tudám írásban megmutatni, de annyi bizonyos, hogy kenyér, szalonna, turó es szilva játszottak a főszerepet benne.

Sokszor eszembe jut most is, mikor a szinkőr udvarán a déli harangszót hallva bandukolv mentem a Kispipába mosani tanymra, tisztességes három tal ebédecskémét es borocskamat kedves asztaltársaságom körében elkölteni.

Hej! az a déli harangszó az apácák tornyában az ó vékony hangjával, de vékonyka ebédekét talált néha-néha a zsebémben.

Mit törődtem én azzal, letelepedtem a nagy vasári bódé küszöbére, mit ruhátnak bérét ki valamelyik kereskedőtől. Laabár igazgató, s az akácok arnyában, persze hátal az utca felől léczkerítésnek, nenogy a a jarókelők az ebédemre meg a szamba nézzenek, bicskam pengejét markomba csattogatva szépen ebédelgettem.

Igy tartott ez vagy két hónapig, s én szentül hittem, hogy ki bőjtölöm, vagyis ki kosztolom en azt az idő, mig nagyobb fizetést kapok, akkor aztan oda se neki, elünk egy kis jobb világot.

De nem úgy volt ám, a sors plajbászta keresztül buzta az én kalkulomat.

Jatek után, meg úgy péntek napon, a mikor előadás nem volt, ötven-hatan szineszlegények össze szoktunk vergődni s elnevezünk a Fehérgalamb Pintér bácsihoz, a Szőlőpásztor-hoz Hazi bácsihoz, a Potykába Mendli Józsihoz, s a Virag kormába Magdus nénihez s több effele mulató helyekre.

Pénzünk az minel kevesebb volt. Kedv az volt még különben pénz nem is kellett, csak epen annyi, hogy ötven merjünk egy itcze bort kihozatni. Akkor aztan szépen bugva dalra keletünk,

De ennek a jó dolognak is meg volt a maga rossz oldala. »Egyel pájtás« kinaltak e meg valakit a kocsmában? hanem »igyal pájtás« mindig csak az igyal járta, az egyeiről szó sem volt, pedig az én száraz ebédem s vékonyka vacorám nagyon gyenge agy volt a bornak, a vége az lett, mi más nem is lehetett. Folytonos száraz koszt, hozzá egy kis rendelen élet is, alapon megrogáltak egészségemet, b-teg lettem, ágyba kerültem.

Most kezdődött aztan a nehéz állapot. Az en jó hollóm, Kovács Gyula barátom táplálgatott. De hat ugyan mivel?

Mit magától meg vont, ebédjéből zebre dugott holmicskákka! Epen ilyen koszt kellett

nekem, hogy meg betegbb legyek! s ugy is lett.

Hazainknak feltűnt, hogy egy lakóval kevesebb jár ki, tudakozódtak társaimtól utánam, s nagy érdeklődéssel lemezezték eddgi, s betegsegem alatti élemezésről, melyről az én kedves Gyulam az ó szörnyűbódésükre részletes felvilágosítással szolgált.

Dében mar előttem parogott a fu-lve-sek legkitünőbbje, három más remek étel es egy üveg finom bor társaságában.

A kedves latományra mit éreztem nem tudom leírni.

Sok minden eszembe jutott egy pillanat alatt. Szüleim haza, edes jó anyám, ebaggottóságom, s az a jó lelek, aki nekem ezt a jó ebédet küldte!

Csak azt tudom, hogy mig a csészéből azt a tiszta jó lev est kiszüröcsögetem, egyre peregetek könyeim!

Ebéd után jönnek haza az en lakó társaim az én Gyulam zsebében holló-hozta ebéd-részemmel. Mejlátják az én ebédemet, melyből csak a leve-t tudtam elfogyasztani.

Altalános csodalkozas es amulat! Amulatból felocsudás. »Nem bírtad megenni«?

»Ennek az ebédnek nem szabad kimeni.« »Ezt meg-szszük.« Hozza fogtak meg-ettek.

És ez így folyt három héig.

Ennek az érzelnek kettős lángoszlopa világitott azok útjára, kik 20 év múltán a tegnapi napon Debreczenbe elzarándokoltak. S eljöttek a régi garda tagjai közül is többen; öröm volt nézni azt a diszes táborát, a közelet kiűző munkásságát azt az előkelő csapatot, mely még ma is büszke arra a szép emlékezetre, hogy valamikor debreczeni tűzoltó-diak volt.

Vasárnap reggel 9 órakor a debreczeni nagytemplomba gyülekeztek istentiszteletre. A megjelentek közül következőket sikerült feljegyeznünk:

A felozást kimondó tűzoltók közül: Bögös Lajos, Erős Lajos, Gyüre László, Medgyaszay Gyula, Medgyaszay Miklós, Bay József, Nagy Elek, Magos György, Dicsőfi József, Dicsőfi Sándor, Bethlendi Sándor, Onodi Sándor, Kalas István, D. Nagy Sándor, T. Nagy Lajos, Macsai Sándor, Kriszton Sándor, Laczka Sándor, Sógor Endre, Vértési Mór, Elek István, Erdős Ignác, Nagy József, Csiky János, Tóth Karoly, Miskolczy László, Kalmár Ferencz, Szabó Imre, Bereczky József, Bertalan Gábor, Leeóssy István, Kovács Gyula (gőbe), Major Gyula, Gaál László, d. Szabó József, Soós Lajos, Karacson Imre, Vincze Ödön, Surányi Imre, Oláh Imre, Kovács Gábor, Rhénes Gyula.

Régi tűzoltók s a város és egyház ismeretebb alakjai közül ott voltak ezeken kívül:

Kiss Áron püspök, Simonffy Imre pargarmester, Kiss Albert, K. Tóth Kálmán Nagy István (hagykozszentimrei esperes), Bartha György, Bencs László (nyiregyházi polgarmester), Nagy Lajos (nyiregyházi tiszéki bíró), dr. Nagy Lajos, dr. Kocsár Gábor, dr. Nagy Sándor (csurkói ügyvéd és lupszerkesztő), dr. Benedek János, Elek Lajos, Csiky Lajos, Erdős Lajos, Torday Gábor, György Lajos, Beszörményi Sándor (zatonai lelkész), dr. Czeglédy Mihály, Malaniszky József, Papp Lajos, Kaszás József, Nagy József, Pinczés János, Hajdu Zsigmond, Varga Lajos stb.

Az istentisztelet fénypontja az az emlékeztető szellemű, gyönyörű ima és alkalmi beszéd volt, melyet Bögös Lajos csökmői lelkész, a feloszlott tűzoltó egyiktől első előke mondott. Alapigéül Jakab apostol kör. levele III. részének 12. versét választotta: »Egy forrás adhat-e edes és keserű vizet?«

A kollegium disztermében volt ezután közgyűlés, melyen az elnöki megnyitó után Dicsőfi József tartott felolvasást a tűzoltó egyület 50. évéről. A meghatározott színekkel festett szép visszaemlékezés mindvegi lebilincselte a hallgatók figyelmét. Csiky Lajos indítványára el is határoztak, hogy úgy Bögös Lajos, mint Dicsőfi József beszédeit s általában a találkozó elhangzott beszédeket ki fogják nyomtatni. Elhatároztak továbbá,

hogy 10 év múlva újra összejönnek s erre a táltalozóra az együletnek nemcsak a feloszlatkor működött, hanem valamennyi még életben leendő tagját meghívják; végül, hogy külön erekiyetárat létesítsenek az egyület vagyonához tartozott egykori felszerelésekben.

Két órakor tarsas ebéd volt a »Bika« disztermében, természetesen a legemelkedettebb hangulatban. Felköszöntőket mondtak Kiss Áron, Bögös Lajos, Erős Lajos, Csiky Lajos, Dicsőfi József, Simonffy Imre (rendkívül érdekes nyilatkozatokat tett a tűzoltó egyület megszűnésének okairól, a mivel Erős Lajosnak s Dicsőfi Józsefnek alkalmat adott az ismételt felszólalásra), Medgyaszay Miklós ifj. Görömböi Péter (a mostani tanuló ifjuság részéről) Vincze Ödön, Kozác Gábor és Végő József. Öröm volt hallani szemlélni azt az erős össz tartást, meleg hazaszeretetet, mely e lakoma hagulatát egész magasztossá fokozta.

Ebéd után Torday Gábor, mint egykori kántus prézes összeállította a régi kántust s előbb a »Tihanyi echót«, majd az Ernáni »Bordal-at« a tak ele oly összevágóan és leendőlettel, a mi mindnyajunkat meglepett. Visszaemlékezésnek, régi tréfák felelevenítése megkapó epizódok tarkították mindvegi hangulatot lakomat, melynek gyönyörűségét nagyban fokozta a Racz Karoly muzsikája.

Délután 5 órakor a nagyerdőre történt »kifutás« de csak kis gőzösdön s este bucsulakomara gyűltek össze s ölekezések közt mondtak egymásnak »Isten hozza«-ot a régi hű bajtársak a 10 év múlva bekövetkező viszontlátásig.

„Az imádkozó nő.“

(Imádságok és elmékedések protestáns nők számára. Irta: Csiky Lajos, debreczeni ev. ref. theol. akad. tanár.)

A legszorgalmasabb és legbuzgóbb protestáns imádkozók közé tartozik Csiky Lajos debreczeni theologiai tanár. A hitát-keltő imakönyveit el vannak terjedve a nép legszélesebb rétegeiben; ugy a városokban, mint a legkisebb falukban, nagy e öszereettel forgatják az ő imádságos könyveit.

Nem minden imádkozóknak adatott meg azon lehetőség, hogy imádságot ugy tudja mérni, hogy az a mi lelkünkben is visszhangra találjon.

E nélkül pedig az imádság nem kelt buzgóságot, nem ösztönöz a hitra. A Csiky Lajos imái megtalálják szívünkben az utat, fölemelnek bennünket a föld alantitóságából a magasztos Istenhez, a kihez nem járul változás.

Nem a mi lapunk, hanem az egyházi lapok feladatát kezezi az, hogy a Csiky Lajos imakönyveit kellőképen méltányolják; mi csupán arra vagyunk hivatva, hogy a prof. nők figyelmét felhívjuk Csiky Lajos legújabb imakönyvere, mely a Hornyánszky V. kiadásában, igen csinos kiállításban, közelebb hagyja el a sajtót.

Noha szerző azt mondja, hogy legújabb imakönyvét protestáns nők számára írta, meg kell jegyeznünk, hogy más felekezeti nőik is szívesen buzgósággal használhatják ezen imakönyvet, mert annak minden lapján megtalálják a szeretet nagy elvét, azon elvet, mely az egész emberiséget összefűzi, s testvér-kké tenni van hivatva.

»Az imádkozó nő« nem csupán imádságokat, hanem elmékedéseket is tartalmaz s különösen kiváló e nemben a nő kedélyvilágából vett elmékedések, melyek bátran oda állíthatók a Tompa »Olaj«-ának legszebb elmékedéséi mellé. Ezen összehasonlítás nem tulzott, mert a Csiky imakönyvnek nyelvezete igen sokszor költői magasztásra emelkedik, — legyen szabad ennek bizonyítására csupán a »Remény« cz. elmékedésre rámutatunk.

A könyv, az előszón és bevezetésen kívül, öt szakaszra oszlik. Az első szakasz köznapi elmékedéseket és imádságokat, — a második szakasz vasárnap és ünnepi elmékedéseket és imádságokat, — a harmadik szakasz a családi életre vonatkozó elmékedéseket és imádságokat, — a negyedik szakasz a nő kedélyvilá-

gából vett elmékedéseket, — az ötödik szakasz pedig az élet különböző viszonyai közt mondandó imádságokat tartalmaz.

E könyvben az imádkozói vágyó nő, az élet minden körülményei közt talál olyan elmékedést, vagy imát, mely lelkét megnyugtató képes s a mai realis kor is kénytelen elismerni azt, a mit a szerző oly szépen mond: »Az imádság tisztább levegőbe viszen át bennünket, hol lehu! a lelekről minden por és salak, hol tisztább levegő lengedez s nem zavar bennünket a földi élet zaja. A banatot örömmé, a keserűséget édességgé, a kétségbeesést megnyugvássá, a jajsztót örömhanga, a sirást nevetéssé, e könyvezest mosolygá változtatja át a szívből fakadó, az Istenhez szálló imádság.«

Azonban minden elismerésünk mellett is, melylyel szerző legújabb műve iránt viseltünk, kifogásolnunk kell azt, hogy könyvében nem találunk a hazaszeretetről se elmékedést, se a hazáért imát. Holott a női szívnek a hazaszeretettel is telítve kell lennie s a magyar nők számára írott imakönyvből nem szabad hiányoznia a hazáért szóló fohasznak. Az újabb kiadásban, mely valószínűleg előbb bekövetkezik, szerző bizonyára gondolkodni fog e hiány pótlásáról.

Ára egyszerű, de igen diszes kötetben, 2 korona. Megrendelhető minden könyvkereskedésben.

Színház.

Hadak útja. Október 6-ikán diszelőadás volt az aradi várban emlékeztetőre. A hadak útját játszották nagy számú közönség előtt, Komjáthy nemes Darkója, F. Kállay Lujza énekszámait, Sziklay, Kis Iren nők nem tévesztették el a hatást, Odry gyenge Petőfi volt. Az igazi tűz a végtelen fájdalom hiányzott nála. Makray szintén rossz örökös volt Rubónak. Hiába, neki nem való az ilyen nagyobb kaliberű szerep.

Falu rossza. A vasárnap delutáni falurossza előadását az tette különösen érdekessé, hogy B a y László segédszínész játszotta Korpády Gergely szerepét. Játéka prózája nem ütötte meg a legkezeletesebb mereteket sem, de gyönyörűen előadott dalaival nagy és igaz tetszést aratott.

A Csillag fia. (Bar Kockba.)

(Énekes legenda 5 képből. Irta és zenéjét szerelte Goldfa den Dávid. Először adták Debreczenben 1900. okt. 7-én.)

A csillag fia, az a híres keleti dalmű, a melyet a népszínház annak idején kontradara-bul vásárolt meg a mindinkább diadalmasuló Sulamith ellen, tegnap este bevonult a debreczeni színházba.

Valljuk meg az igazat nem valami nagy lelkesedéssel fogadtuk. Tudja isten elég volt már ezekből az öszzetakolt értéktelen héber dolgokból, hisz mindenikből kiárad az üzleti illat. A színház igazgatók jobb hiányába felekezeti darabokkal elősködtek az elmúlt szezonban s ez a seft rendszer a vidéket is fülöncsipe.

A csillag fia azonban nem lesz olyan hosszú életű, mint a kesergő hajadon, Sulamith A népszínházban is aapos bukás volt szomorú rorsa, ez érte itt Debreczenben is. Daczára annak, hogy szövege határozottan tartalmazott, hogy szövege határozottan tartalmazott, dramaibb, s komplettebb, mégsem tud nagyobb érdeklődést kelteni. Miért? Mert minden egyes részlet, mely hatásra van építve mar ismerjük a Sulamithból, s a garnirungnak feltálat borongós héber melodiák nem tudnak annyira iluzióba ringatni, hogy tetszésüknek adjunk kifejezést.

A darab meséje röviden ez. Dinát (Bódi Ella), Eleazar (Bartha J.), leányát örült szerelmmel szereti Pafosz gazdag zsidó (Sziklay).

Az én jó ebédem nap-nap után jöttek.

Az én lakótársaim ebédjük után szintén jöttek, s abból az ebédből mi sem birtam elfogyasztani — mert kivolt ugyancsak bőven találva — vigan lakmároztak.

Közben orvosi segélyben is részesülve a jó táplálkozás mellett kezdett egészségem helyre állni.

Fel az ágyból, ki kívánczoltam.

»No hiszen még csak az kellene, ilyen koszt mellett, szólt az én Gyula pajásom. »Csak nem bolondultál meg, hogy kimerj hogy egészséges légy? Hová lesznek ezek a jó ebédok? Hat reánk nem is gondolsz?«

Csak légy te beteg, az ebéddel majd elbánunk mi.»

S rá vettek, hogy beteg lettem, vagy öt napig még az ő kedvükért.

De mar tovább nem állottam ki. A lelki ismeret is furdalt, hogy így rászédem jóltevőmet, a napfény is kicsalogatott, bizony felmondtam én a betegséget.

Hála szívvel, könnyező szemekkel köszönöm meg akkor nekik, — áldott emlékeknek most is köszönöm azt a jószág, mit velem tettek az én háziaim, kik nem mások voltak, mint az én kedves pályatársaimnak Örley Flórának edes jó szülei,

Dina azonban Bar Kochbáért (Pécsy László) lángol, a kibén a rómaiaktól leigázott hazájának felszabadítását várja. Páfosz megkéri Dinát Dina elutasítja. Az ő jegyese Bar Kochba, aki felveszi a harcot a rómaiak ellen, s a zsidók királyja koronázzák. Páfosz siet Tinnius helytartóhoz, elárulja a zsidók lázadását. Tinnius elfogadja Eleazart és Dinát s mindkettőt a börtöbe veti. Bar Kochba ostrom alá veszi Cesaria felait. Tinnius neje Dinával akarja megszakítani a harcot. Dina azonban Cesaria falairól harcra buzdítja Bar Kochbát. A római katonák kardjai járják keresztül keblét. A harc tovább folyik. Bar Kochba kesereg Dina halála felett. Az öreg Eleazart okolják érte, s a felbőszült nép megöli a templomban. A vad római legianariusok azonban már akkor diadalt vettek a zsidók felett s egy heves összecsapás után megölik a zsidók pünkösdi királyát Bar Kochbát.

A darab jó előadásban ment. Bódi Ella (Dina) szépen énekelt, de a prózával tegnap is hadi lábón állott. Pécsy László az új bariton-ta tegnap mutatkozott be először jelentősebb szerepben. Kellemes, szép hangja, megnyert megjelenése, ügyes játéka rokonszenves fogadtatásra talál. Sziklay (Páfosz) megrázó drámai erővel játszott. Karacs, Bartha, Breznay Anna passzív szerepükben jót nyújtottak. A csillag fia azonban, megjósoljuk előrelátva, nem lesz hosszú életű.

(*)

Színházi műsor.

- Hétfőn, okt. 8-án bérlet 7-ik szám »A« — másodsor: Ugyanaz.
- Kedden, okt. 9-én bérlet 8-ik szám »B« — harmadsor: Ugyanaz.
- Szerdán, okt. 10-én bérlet 9-ik szám »C« — Sarah grófné, Színmű 5 felvonásban.
- Csütörtökön, okt. 11-én bérlet 10-ik 10-ik szám »A« — Francillon. Színmű 3 felv. Irtá: Ifj. Dumas Sándor.
- Pénteken, okt. 12-én bérlet 11-ik szám »B« — másodsor: Nevtelen lévelek. Bohózat 3 felvonásban.
- Szombaton, okt. 13-án bérlet 12-ik szám »C« — negyedsor: A csillag fia (Bar Kochba) Énekes legenda 5 képpen.
- Vasárnap, okt. 14-én két előadás; délután 3 órakor félhétórakkal: Liliom Klari. Eredeti népszínmű 3 felv. Irtá: zenejét: szerzette: Dóczy József; este 7 és fél órakor, bérletszűnetben, ujdonságul először: Az anyaföld. Eredeti magyar népdrama 3 felvonásban. Irtá: Géczy István.

A belényesi közjegyző fegyelmi ügye

Saját tudósítónktól.

Debreczen 1900 okt. 6.

A debreczeni királyi törvényszék mint fegyelmi bíróság ma délelőtt kezdte tárgyalni Thamasfalvy Thury Ignác belényesi királyi közjegyző fegyelmi ügyét. A királyi törvényszék elnöke dr Szűcs Miklós törvényszéki elnök. Tatrai és Vass szavazó bírák. A vadhatóságot dr Horvath királyi alügyész képviselte. Jegyző Árvay Geza. A debreczeni királyi közjegyző kamara részéről jelen vannak Balogh Géza debreczeni és Padra Sándor h. szoboszlói közjegyzők. Mivel a fegyelmi ügyben beidézett tanúk legnagyobb része oláh nyelvű tolmácsul berendeltetett a nagyváradi kir. törvényszék tolmácsa Nesztor József.

Thamasfalvy Thury Ignác fegyelmi ügye regi keletű. Belényes vidékének lakossága már régebben tett feljelentést a közjegyző ellen, a ki nem a törvény által előírt módon járt el a

a felekkel szemben, ha nem a rendes mederből kicsapva, sokszor olyan dolgokat engedett magának, a mi az irodájában megfordult felekre nézve anyagilag káros volt.

Fegyelmi ügyenk tárgyalására a debreczeni kir. törvényszék lett delegálva. A vizsgálatot is annak idején Harcsányi Sándor volt törvényszéki bíró vezette.

A tárgyalást Szűcs Miklós reggel 9 órakor nyitotta meg. Először a vadhatározatot olvasta fel Thury Ignác előtt. Majd Szűcs Miklós egymásután tette fel a kérdéseket. — Thury Ignác a felolvasott vadakra megette észrevételeit. Általánosságban tagadja azokat.

Thury kihallgatása hosszabb időt vett igénybe, úgy hogy a tanúk vallomására csak 11 óra után került sor Dring Iván és Vaszali beidézett tanúkat hallgatták ki először. Valomások terhelő a közjegyzőre Miódkét tanút megeskették.

A tárgyalás tekintve a tanúk nagyszámát és az ügy jelentőségét egész héten keresztül fog tartani. Jelentős mozzanatairól részletes tudósítást fogunk hozni.

H I R E K

Okt. 6-ika a főiskolában.

— Saját tudósítónktól —

A főiskola ifjusága az idén is az első volt azok között, kik az aradi gyásznap emléket kegyelettel és hálával megünnepeleltek. Minden ízben kiváló, tartalmas pontokban gazdag, komoly és megható ünnepet rendezett, mely teljesen méltó volt az ősi multu debreczeni kollegium ifjúságához, ahhoz az ifjúsághoz, mely a legutóbbi napok alatt is megmutatta, hogy nem engedi magát a manapság széles körben uralgó, kárhózasat rányaratók felre vezetett, hanem most is ide a l o k é r t, a mocsoktalan nemzeti imulért, annak óriási a l a k j a i é r t tiszta öntudattal és önzetlenül lelkesedik.

Az emlékünnepelet, mely alkalomra okt. 6-án, d. u. 4 órakor a főiskola dísztermet zsúfolásig megtöltötte a díszes és előkelő közönség, éien Kiss Áron püspökkel, a főiskola tanárkarának képviselőjében, dr. Bartha Béla ak. igazgató, dr. Kérészy Zoltán jogtudományi, Erdős Lajos hittudományi dékánokkal, a város képviselőjében Vecsey Imre tb, főjegyző és Kóncz Ákos tb. tanácsnokkal, Ferenczy Gyula tanár nyitotta meg lelkesítő, intó és refleksiókban gazdag beszéddel, aztán Pirklér Ernő joghallgató szavaltá Kun Bélának ez alkalomra írt t e l j e s e n k o r s z e r ü s mély hazafias érzésű költeményét, melynek kezdő strófatit épen azért ide igtatjuk :

»Ma gyásznapunk van! Szép volt összejönnünk De sirni nem kell, sirni nem szabad! Ha kérdeznék, hogy hova lett a könnyünk, F. I l j ú k büszkén: volt, de elapadt! Magába szívta az a szent önértet, Mely így szólal meg: élni van jogunk S golyón, bitón bár életök évérzett: A gyilkos züllik, — győzni mi fogunk!

Mert nem azé a győzedelmi palma, Ki hóhermódra mézárolni tud, Az ily népségnek nem valósi álma, Akaszson bár százannyi vertanút, Az ily népség a sirt magának ássa, Büntettre, csabult: bűnhődést arat, Az ily népségnek el jön pusztulása, S hogy ez valóság: példa rá Arad!

Ki ott győzött, ma nem bir önmagával, Egymást emésztli, egymásnak rohan, Már kuzkodik a temetői árnyal, Szívét szorítja a halálroham; S mi, kikről hit e, hogy örökre végünk,

Ma emelt fővel, im', emlékezünk, S bár mondhatatlan gyászunk, veszteségünk, Ma is mondjuk: voltunk, vagyunk, leszünk le

A költemény mindvégig megtette gyújtó hatását, s úgy a szavatót, mint a szerzőt sürün tapsolták. Figyelemmel hallgatta a közönség N á n á s s y Lajos hittanhallgatónak, az ünnepélyt rendező Magyar Irod. Társulat elnökének szép emlékező-zédjét, melyet bővebben nem dicserünk, mert lapunk szombati számában egész terjedelmében megtalálhatják olvasóink. Kiemelkedő pont volt T a k á c s Endrének szavala a, ki némcsak hogy a kollegiumnak ez idő szerint első szavatója, hanem meg hozza saját szerzeményü I t é l e t című költeményét adta e ő, melynek kegyeletes, de azért önértet-s hangja, és alkalomi gondolatai teljesen hozzáillettek az ünnepély hangulatahoz. B a j a Mihály hittan-hallgató ért el még szokatlanul nagy hatást szavaltával, a nagy, szabad szellemű és nyílt gondolkodású poétának, P ó s a Lajosnak. Az aradi vesztőhelyen cz. gyújtó költeményét advan elő. A főiskolai É n e k k a r szinten több számmal járult a működéshez s az ünnepélyt a S z ó z a t elénekésével zárta be, melyet a közönség mély csendben, állva hallgatót végig.

Rekviem az aradi vértanukért Október hatodikán az aradi vértanukért rekviem volt a római kath. templomban. A rekviemet dr. Wolfka Nándor val. püspök plébanos tartotta. A gyászistentiszteleten megjelentek az agg honvédek s a róm. kath. iskolák összes növendékei is.

Városunk közönsége sem a rekviemöt, sem annak idejéről nem nyert értesítést s így nagyon kevesen jelentek meg a szép és kegyeletes isteni tisztelőten. Talán jövőre figyelmesebb lesz az intézőség.

Tízéves találkozó. A debreczeni Almamater halas tanítványai evról-évre megemlékeznek róla és a multak kedves emlékeit felidézendő megjelentek falai között. A tegnap is az 1890 ik évben végelt hittanhallgatók tartották meg 10 éves találkozójukat. A kegyelet és hála egyik legszebb kifejezése az ily összejövetel, mely nemcsak maga az intézmény iránt, melynek falai között el öitött kedves napok emlékeit hívja vissza, nyilvánul, hanem maguk a tanuló tarsak egymás iránti szeretetének és ragaszkodásának hü kinyomátát is magán visel.

1900. október 7-ét tűzte ki, az a kilencz tanuló aki hittani fakultást 10 évvel ez előtt a legmagyarabb protestáns iskola falai között végezte. E kilencz végzett hittanhallgató közül a találkozóra megjelentek: Csányk Beniam tiszafüredi ev. ref. lelkesz nevével Bayler Lujzaval, Mészáros Lajos saápi ev. ref. lelkesz, Ferenczy Imre krassoi (Szatmár m.) ev. ref. lelkesz, Tóth László gátfalui (kisküküllöm.) ev. ref. lelkesz és Papp József városi számtiszt Debreczenből; elmaradásukat kimentelték: Kovács Ferencz zilahi főgymnasiumi tanár, dr. Bartók J-nó nyiregyházi ev. ref. pap és Haranghy László városi számvévo Debreczenből.

A találkozás az ev. ref. főiskola szeniori hivatalában történt, a honnan a megjelentek 9 órakor atvonultak a nagy templomba. Az istentisztelet után felkeresték volt tanáraikat: nagytiszteletű Balog Ferencz, nagytiszteletű dr. Erdős József és nagytiszteletű Csiky Lajos urakat, kiket a megjelentek nevében Csányk Beniamin üdvözölt. A volt tanárok a legmelegebb szeretettel fogadták a hálát tanítványokat.

Délben Péter Pál jóhírű vendéglősnél tartottak kedélyes bankettet, mely a késő esti órákban ért véget.

A távozó s mar az emberi kor tavaszát, élő s hivatásukat, hiven teljesítő férfiak ismét ígéretet tettek maguk között arra nézve, hogy

10 év múlva találkozni fognak az Alma mater falai között.

* **Kerékpáros csárdás.** A debreczeni fiatalok egyik rokonszenves tagja Kovács László, kinek már több hangulatos népdalát muzsikálják cigányaink, a Polgári Kerékpáregylet pályafelavatasának, s országos versenyének emlékeire kitűnő, talpala való csárdást komponált. A fiatal szerző művét dr. Benedek Janosné szül. Lamy Olga urhölgynek ajánlotta. A kitűnő csárdás már is népszerű, s különösen a Polgári Kerékpáregylet büszke arra, hogy művészeinek ezután s ját külön csárdására fogja rakni a táncot. A pompás csárdás egyik verszaka így hangzik:

Végig Mikós-utcán
Biczyklyn egy kis lány,
Oly sebesen megyen rajta mint a szél.
Ujána egy legendy
Alig bírja szegény
Szíve szorul, arczara a bánat kél,
Még áll, még áll hamis
Mind egy nekem így is
Addig addig kergetlek én tégedet,
A míg el nem érlek,
A míg el nem fogom
Azt a piczi pajzánkódó szivedet.

* **Vásári tolvajok.** Daczára hogy a rendőrség a legmesszebb menő óvintézkedéseket tette meg a vásári tolvajok megállítására, ugyanis összefogdosta a vásárt megelőző éjjel a város híresebb tolvajait és zsebmeteszőit, — mégis sürűn akad dolga a »könnyű keresetre« hajlandó ifjakkal. Ma reggel már több panaszos jelent meg a bűnügyi osztálynál, elvesztett pénzt siratta. A tettesek közül több megkerült, rögtön zár alá is kerültek, — de sajna, maradt még elég szabadon. Ez uton is figyelmeztetjük a közönséget, vigyázzon, ha a vásárra kimegy, nehogy gyorskezü és merész zsebtolvajok kutaszák ki zsebcinek tartalmát.

* **Katona veszedelem.** Szomorúan végződött tegnap egy pár katonának a mulatozás. Csabítóan bumbardoztak odakinn a vásárral, hát bizony egy pár lagyszívű hadfi nem tudott ellentálni a bivogató vásári lármanak, — kiszöktek engedély nélkül. Egy darabig jól is ment a mulatozás, de csakhamar megjelent a patrull, összefogdosta az engedély nélkül mulatozó katonákat, vagy 12 darabot, — s követtek a mulatságra a fekete levek, — az »árcstom« meg a »kurvasas«.

* **A polgármester jubileuma.** A rendező bizottság következő felhívást bocsátotta ki:

Simonyi Imre kir. tanácsos ur 25 éves polgármesteri jubileumát megelőző este, folyó évi október 17-én szórán a debreczeni városi színházban rendezés színház a r a k m e l l e t t, az ünnep rendező bizottság felkérése folytán a színház igazgatója Komjáthy János ur, teljes bérlétszűnetben, alkalmi díszelőadást tart. Midőnez a nagyérdemű közönséggel tudatjuk, egy idejüleg értesítjük, hogy az ünnepelt férfit tisztelői iránti figyelemből aként intézkedett a rendező bizottság, hogy a rendes színházi bérőktől előjegyzéseket a színházi penztár folyó hó 13-dik napján d. u. 5 óráig fogad el, azon időn túl a nagyközönség igényeinek kielégítésére szolgálnak a netán megmaradó helyek.

A díszelőadás programját az igazgató ur később fogja közölni.

Debreczen, 1900. október 8-án.

A rendező bizottság.

* **Automobilon Debreczenből Nagyváradra.** A badeni »Leesdorfer Automobilver-

ke» automobil kocsija tegnap tette meg első próba útját Debreczen és Nagyvárad között. Az első próbaúton részt vettek Bernáth Elemér táblai elnök, dr. Szentpály Béni orvos és Bárdy József dr. budapesti ügyvéd. Az autotóbil délelőtt 1/2, 9 órakor indult el a »Bika« s z a l l o d a e l ő t t. Mérsékelt gyorsasággal pompás kondícióban tette meg az utat Nagyváradig, hova fél 12 órakor érkezett meg. A nagyváradai hírlapírók Bihar-Püspöki-ig elebe kocsiztak az autotóbilnak. A falvakon, hol az autotóbil átfutott, óriási feltűnést kellett a ló nélkül futó kocsi. Nagyváradon is élénk érdeklődést kellett a probautazás s különösen üzleti körökben értékeltek érdeme szíriint gyors utazás. Az autotóbilozó társaság a Fekete Sasban szállott meg. A delutánt Nagyváradon töltötték s bekocsizták a főbb utcákra.

Nagyváradra érve egy kis szerencsétlenség is történt az autotóbilal, Rott János debreczeni bankhivatalnok kerékpáron kísérte azt Debreczenből. Közvetlen a kocsi mellett s midőn a nagyváradai közös hidon áthaladva az autotóbil egy kocsit akart kikerülni, hogy hogy nem Rott János elbukott, s az autotóbil alá került.

A hatalmas gumi kerekek azonban nem ejtettek rajta nagyobb sérülést, csupán valperce zuzódott kis-é össze.

* **Debreczen-nem pedig Budapest.** Ismét a neppárti érzelmi budapesti ficsurakról szól az ének! Elmentek Aradra hogy megkösörözzák a »Tizenhárom« szobrát. Hazafias dikciókat is tartának s mindenképen oda igyekeztek, hogy bebizonyítsák, miszerint alaptalan rágalmókat reakcióval, hazafiatlansággal, Kossuth gyatázással valódi!

Hivatalosak is voltak az Inzttoris Kálmán tiszteletére rendezett társasvácsorán. Az egybegyűlt urak rendkívül szívesen fogadták őket és itt is, ott is kíváncsi kérdéseket intéztek hozzájuk a lefolyt egyetemi választások dolgában.

Társasvácsora közben megindult a felköszöntők árja és egyes szónokok szívesen választottak téma gyanánt a Budapestről lejött ifjakat, arra figyelmeztetve őket, hogy vessenek véget az Alma Mater falain belül lábrakapott vallási villongásoknak.

Az egyik kiküldött csinos kis beszédet vágott ki erre, melyben felszappant az egyetemi, »nemzeti« párt védőjeül. Beszél-beszélt, minél inkább belemelegedett, annál jobban dicsovitte a pestieket. Nagy hangon dobt oda, hogy a vidék mint mindig egy most is a fővárosi ifjúságot fogja követésre méltónak tekinteni.

Ohó! kiáltanak egyszerre többen a teremben — nem úgy van az! A debreczenieket követjük nem a budapestieket! Igenis a debreczenieket! A szónok torkán ragadt a további dicshimnusz, a további öntömjenezés.

Hamar bevégzte toaszját s megsemmisítve e gondolattal ült helyére: No itt ugyanosak beleestünk a farkasverembe! Ez újabb incidens is mutatja, mily helyes, milyen hazafias és mily követésemelőt tettet gyakorolt főiskolai ifjúságunk, mikor lerántotta a pestiekről a szégyenteljes leplet!

* **Halálozás.** Mint részvétel értesülünk, Fráter György volt biharmegyei földbírtokos élete 80-ik évében elhunyt. Nagy rokonság gyászolja a szép időt ért öreg urat, ezek közt veje Sinka Sándor, gymg igazgató is. A család a következő gyászjelentést adta ki.

Mélyen megsomorodott szívvél jelentjük a jó úpának, nagyapának és apósnak Erkeserű Fráter Györgynek f. hó 7-én, életének 80-dik évében vegelyengülésben történt gyászos elhunytát. Földi maradványai f. hó 8-án d. u. 3 órakor fognak a Hatvan-utczai 16. sz. háznál tartandó rövid ima után, a Kossuth-utczai temetőben örök nyugalomra tétetni. Debreczen, 1900 október 9. Béke hamvaira! Veje Sinka Sándor. Fia: Fráter Gyula neje Sarközy Herminnel; unokái Fráter József és Sándor.

* **Köszönetnyilvánítás.** Mindazon ismerősök, rokonok s barátok, kik boldogult férjem temetésén való megjelenésükkel részvételüket kifejezték s ez által fájdalommat enyhíteni igyekeztek, ugyszinte a »Petőfi dalkör« működő tagjai is fogadják ez uton hálás köszönetemet. — Özv. Géder Sándorné.

ÜZLETI KÖNYVEK rendkívül **dus választékban minden versenyt kizárólag legolcsóbban kaphatók Hoffmann és Kronovits könyvnyomdájában, a főpostával szemben.**

IRODALOM.

Uj idők. Herczeg Ferencz szépirodalmi lapja, az Uj Idők most lép a hatodik évfolyam utolsó ügyedébe. Magyar szépirodalmi újságnak még nem volt ekkora sikere, mert ameddig a magyar szó terjed, mindenütt akad számtalan híve, aki gyönyörűségét leli gazdag tartalomában és a díszes kiállításban, melyhez egy a művészi alkotásu eredeti rajzok, mint az aktuális eseményeket illusztráló képek hozzájárulnak. A lapnak kiválóan érdekes specialitása Horvayné, kinek szellemes csevegéseiben minden politikai, művészi és társadalmi esemény trefás illusztrációra talál. Nagy gondot fordít a szerkesztőség a szépirodalmi tartalomra és ebben segítségére van a kiváló írók gárdája, melynek zászlója alá minden neves magyar író sorakozik. Hasonló súlyt fektetnek a kepekre, úgy azokra, melyek a magyar művészetet képviselik, mint az aktuális eseményeket bemutatókra, A magyar festők és rajzoló legjava allandó munkatársa az Uj Időknek. Herczeg Ferencz pedig, kinek neve maga egy kész program, kizárólag az Uj Időknek szenteli munkásságát. Nagy érdeme van a lapnak abban, hogy a magyar érzést és szellemet terjeszti, olyan olvasmányt nyújtván, mely hazafias nemzeti irányu és amelyet minden ízében változatos és érdekes. Januárban pompás, nagyszerű, keretbe való színes kepet ad teljesen díjtalanul előfizetőinek. A magyar háznak magyar művészi díszre lesz ez a gyönyörű reprodukció, mely Valentiny Ábraud című nagy festményének legidőkelethebb színezett sokszorosítá. A lap kiadói szívesen nyújtanak módot mindenkinek, hogy megismerkedjen az Uj Idők irányával és szellemével. A ki mutatványzártól óhajt, kerjen levelező-lapot a kiadóhivataltól (Budapest, VI. Andrassy-ut 10.). Az Uj Idők előfizetési ára felelve 8 korona, negyedévre 4 korona.

Magyar Lányok. Fontos hivatása van a Magyar Lányok című, fiatal leányoknak való képes heti lapnak egy nemzeti, mint kulturális szempontból. Mind a »ettőt« a leánynevelés terén teljesíti olyan olvasmányt nyújtva fiatal olvasóinak, mely a hazafias szellemet belejűk oltja, a jó izésüket fejlesztí és a mellett érdekes, változatos és mulattató, szóval eszményi olvasmány serdülő leányoknak. De nemcsak a szórakoztatásban találja ez a lap hivatását, hanem abban is, hogy oktasson, a gyakorlati életre előkészítsen és minden háztartási teendőben utmutatást adjon. Munkatársai legkiválóbb magyar írók és művészek, kik cikkek és képek dolgában az ifjúságnak a lehető legjobbat nyújtják. A lap előfizetési ára negyedévenként csak 3 korona és elő lehet fizetni a Magyar Lányok kiadóhivatalában: Budapest, VI. Andrassy-ut 10. szám.

Az Én Újságom. Pósa Lajos gyermek-lapja, immar közeledik tizenkettedik évfolyamához. Diadalmenetéhez hasonlított eddigi útja is, mert teljességgel meghódította magának a magyar gyermekvilágot pompás meséivel, kedves költeményeivel, de mint a beköszöntő új évfolyam első száma mutatja, szerkesztő és

kiadók nem pihennek babéraikon, hanem vállvetve azon vannak, hogy sikerüket még fokozzák. Nincs is jobb barátja, mulatója és tanítója a gyermekeknek Az Én Ujsággal; bele lát a szívükbe és a lelkükbe és olyant nyújt nekik, a mi a hazafias nemes érzést és a tisztaságot fejtő szövegek, de a mellett kellemesen is szórakoztatja őket. Pósa Lajossal, a szerkesztővel a magyar irodalom színéjére komolyan és tréfásan, érzelmesen és buzgón ír Az Én Ujságomba. A mellett a legolcsóbb gyermeklap is, mert előfizetési ára csak 2 korona negyvégre. Elő lehet Az Én Ujságom című Budapest, IV., Andrásy-ut 10. szám alatt.

A kassai m. kir. gazdasági tanítész 25 éves jubileuma alkalmából Szentmiklóssy Bertalan és Selter Béla földbirtokok felkerik a tanítész volt hallgatóit, hogy a f. hó 16-án megtartandó emékönnepélyen mellet szamosabban megjelenni szívekedjenek. Az emékönnepély a kassai szék-segyházban délelőtt 9 órákor tartandó hálaadó istentisztelettel kezdődik, majd folytatást nyer a tanítész tőpületében. Délben 1 órákor a Schalkház-szállodában közbe, a melyen való részvétel iránti bejelentések f. hó 12-ig bezarolag az intézet igazgatóságához intézendők.

Szenzáció Beeskereken.

E város egyik lakója, Braun Péter ur különösen érdekes levélben tanúságot tesz megelégedettségéről. Sokáig fájdalmas betegség áldozata volt és oly szerencsés volt, hogy abból ha nem is gyógyult ki teljesen, de legalább a betegség veszedelmességét és fájdalmasságát mérsékelte.

— Van szerencsém önökkel tudni, írja, hogy a Dr. Williams-féle Pink-pilula igen jó eredményt gyakorolt reám. Asztmatikus vagyok és csak nagyon nehézen tudtam lélegezést venni. Lehetetlen volt éjjel feküdnöm és aludnom a mi nagyon kimerített. Ma sokkal jobban vagyok, s miután számomra mily jó eredményt érttem el, remélem hogy teljesen is meg fogok gyógyulni s a Pink-pilulák használatát folytatom.

E pilulák, melyek ma általános jó hírnek örvendnek, a vér bevezetésére kitűnőek. A vérkeringést szabályozzák, és az egész szervezet működését rendszeresítik. Visszadják a szervezet elvesztett erejét és meggyógyítják az elgyöngyösült vagy a vér tisztatlansága által létrejött betegségeket. Ily módon legyőzhető a verszegényég, sargaág, reuma az idegbetegségek, az angorkor és a gyermekeknek a vitus táncz.

Kapható minden gyógyszerárban, valamint a magyarországi főraktárban **Török Jószef** gyógyszerésznél, **Budapest, Király utca 12.** doboza 1 frt. 75 krért vagy 6 doboz 9 frtért.

CSARNOK.

Pörös szomszédok.

— Debreczeni historia. —

Borbás Bálint uram civis pógár, mint a hogy erre mifelénk mondják. Hosszuszőrű, fekete selyem kalapot hord a fején; a lajbfán tizenegy ezüst komagyűjtő-gomb fityeg; a esizmája rogyósszaru; a ruhája fekete posztóból való.

Az orcaja olyan egészséges, hogy majd kicsattan és olyan pírú mint a pászánóssa.

Nyaka erős, vastag, mint aféle kálomistáté, a hasa pedig vetekedik akár egy szolga-bróval. Nagy kóháza van a Nagypéterfia-utcában, tizenhat nyilas tanya földje a szepesi pusztán, kaszálója a Halápon, s állója a Sestakertben, lova, marhája a Hortobágyon, hízalójában pedig pár száz darab disznója hizik évente.

Presbíter az egyháznál és százhusz személy a városnál. Szóval igazi muskotály civis.

A feleséget Zsuzsanna asszonynak hívják aki hogy milyen tisztességes perszóna mutatja az is, hogy keresztanyja a fél városnak. Különbö pedig testi terjedelemre nézve, ha nem nagyobb, hat nem is kisebb az uránál. Ami pedig szónoki képességét illeti, elég annyit mondani róla, hogy kibeszélne három obstrukciós hoztatót.

De nemcsak felesége, hanem leánya is van Borbás uramnak, akit Juliskának keresztelt a nagytisztelő, és aki olyan takaros leányzó, hogy kerülni kell parjat az egész városban is. Bizonyítja ezt különben az is, hogy aug. töltötte be a tizenhatodik évét már is egy csomó kőrőnek főzte meg a kitoló kását a nemző asszony.

Hat ez mind renden való dolog volna ez eddig, ha csupán csak Borbás uramról Zsuzsanna asszonyról, meg a Juliska leányáról volna itt szó.

De mivel nemcsak ők vannak harman világon, jó lesz megismerkedni Szabolcsi uram ökegelmével is, aki tőszomszédja Borbás uramnak és atyamestere a henteseknek. No, meg a fiával is a Pista fiskális urral, akki nemrég került haza a fővárosból és aki miatt iródott tulajdonkepen ez a hisztória.

Hát úgy történt a dolog, hogy Szabolcsi Pistát visszahozta a szive szülővárosába s bezárva fővárosi iródját, néhány hét múlva körlevelben tudtá az érdeklődőkkel, hogy iródját megnyitotta a Nagypéterfia-utcában ura a jya hazában.

Pörös ember mindig akad s hogy ne akadt volna Szabolcsi István uramnak is, ak atyafiságban volt a fél várossal. Mezt hat az iroda szépen s alig egy felesztendő alatt két-három sevéddel intézte az ügyes, bajos emberek dolgát a fiskális ur.

A Szabolcsi Mihály uram portája aféle régi világban épült alacsony polgári hajlék volt.

Egy cseppet sem illett a jóforgalmu ügy vedi iródához. Addig-addig beszélt tehát a fiskális ur ur-attyjának, míg az ráadta a fejét, hogy lebontatja a régi házat, s a tekintetes fiaura guszttusa szerint olyan házat építet a régi helyére, ami hozzápasszol az ő uraságá, hoz. Így történt aztán, hogy a következő év nyarán olyan takaros házat építettek hamarjában a régi helyére, hogy nem győztek vele dicsekedni a péterfia utcaiak.

Hanem aztán éppen ez az új ház lett okozója annak a nagy perlekedésnek, ami Borbás Bálint és Szabolcsi Mihály uraimék között tamadt s ami miatt anyoi sok tentát és — papirosi fogyasztottak el a fiskálisok. Mert mikor már készen volt az új ház, akkor vette csak észre Borbás Bálint uram, hogy ni-ni! ennek az új háznak három nagy ablaka nzi-lik az ő udvarára s így onnan mindent a legszébben meg lehet látni, ami csak az ő portáján történik.

— Dejzen ez nem jól van! — szölt Borbás uram a feleségének: — ebbe én bele nem egyezem soha! Hogy Szabolcsi szomszéd még azt is meglassa mit eszem, mit iszom kivel beszélek, mi történik nálunk? Ezt már el nem szenvedem senki fiának! Átmegegyek és be szálek vele barátságosan, hogy rakassa be azokat az ablakokat, mert én nem tűröm egy percig sem.

— Bizony nem, édes apjukom — hogyta rá a Zsuzsanna asszony, Ha magunkért nem, hát a leányunk kedvéért! Eladó leány s nem szeretném, ha úgy ki lenne téve a szomszédtság szemének, hogy az egész utca hordja róla a pletykát.

Borbás Bálint uram tehát, mint ahogy az az ilyen komoly dolgokhoz illik, felvevén magára az ünneplő ruhát, ünnepeles komoly saggal lépett be a Szabolcsi szomszéd házába, hogy számon kérje tőle az ablakokat.

Szabolcsi Mihály uram azonban nem volt most otthon: kinn jart valahol a Hortobágyon így hát a Pista fia, a tekintetes ügyvéd ur fogadta a szomszédot,

— Hát mi a baj, kedves Bálint bátyám, hogy ilyen tisztességes onátusban tiszteli meg a házunkat.

— A nemzetes komámurammal akartam egynehány barátságos szót váltani.

— Hát biz urambátyám nincs itthon, ha nem ha nekem is elmondhatja urambátyám, szívesen meghallgatom. S ha éppen jó ten ez ra volna is szüksege, az illis szolgálunk ha lehet. Hiszen az a mestersegem!

Borbás uram kerülgette a dolgot. Szörnyen restelte kimondani mi jaratban van, mert hiszen nagyon jól tudta, hogy éppen a tekintetes uraöccsének köszönheti, ami baja van Vegre is azonban megunt a sok hiabavaló bezedet s kereken kiruskolt a mondanivalójával.

Ő bizony azért jött, mert nem akarja tűrni, hogy innen a szájából kiolvassák a fogát.

— Mert lassú, édes uraöccsém: eladó hajadon van a házammal. Aztan sem én nem szeretnem, sem a feleségem, hogy ugy szemelőtt legyen a világnak! Rossz a világ, rossz az emberek szája! — no nem a szomszéd uramekra értem! — hanem hát ki tudja? Más kezébe is kerülhet még ez a hajlék!

— J. J., édes urambátyám, az bizony nagy baj a maga becsületes házanéperé! De hát mit tegyünk? Ha berakattjuk azokat az ablakokat, akkor aztán jó éjszakát is mondhatunk a házunknak, mert örök sötétség lesz benne!

— Hát én már arról nem tehetek! Miért építettél úgy!?

(Folyt. köv.)

KÖZGAZDASÁG.

Tőzeges talajok javítása.

Házánkban nem egy gazdaság van, a hol a talaj tőzeges minősége nagyon megnehezíti a sikeres gazdálkodást s épen ez okból az illető területeket kivesszik a rendszeres kultúra alól a parlagon hagyják heverni. Hogy mily nagy mulasztást követnek el gazdáink az által, hogy nem iparkodnak a tőzeges területeket ha nem is szántófölddé, de legalább jó füvetek termő rétté átalakítani, azt csak az képes megítélni, kinek alkalmá volt már Németországban ama vidékeket bejárni, hol rendszeres tőzeg-kultúra divik. E sorok írója így helyzetben lévén, a közérdeknek vél eléget tenni, midőn alábbiakban egy németországi földbirtokosnál látott tőzegkultúra ismertetését teszi közzé.

Kérdéses gazdaságban mintegy 300 kat. hold kitérjedésű tőzeg terület telkesítettét következően: a szántóföld hosszában egy csaknem egyenes irányu árkot ástak, a mely árokra függőlesen egymástól 30 m. távolságra mellékárkok vannak irányítva, úgy azonban, hogy a mellékárkok nem torkolnak, nem szájadzanak a főárkokba, hanem attól 8 méter távolságra végződnek, s a főárkokkal tulajdonképen alagsövekkkel vannak egybekötve. Az árokból kikerülő tőzeg egy részét reá fektetik az árkok közötti területre, majd ezt 10 cm. vastagságban földréteggel leginkább homokkal borítják azon czélból, hogy az az alatta levő tőzeget összenyomja, nyirkosságát megvédje és a növénygyökereknek fejlődésük első szakában közegül szolgáljon. Művelésnél csakis ezen felső homokréteget dolgozzák meg, úgyelvén arra, hogy a homok az alatta levő tőzeggel össze ne kevertessék. A talaj tápanyagtartalmát műtrágyákkal adják meg, és pedig foszfor-sav és kálcitrágyával azért, mert a tőzegben kevés az ásványi eredetű alkatrészt.

Az egész telkesítési munkánál különösen sulyt helyeznek arra, hogy a víz színe a talaj felszínétől egy méter mélységre süllyesztesék, épen azért az árkokat oly mélyen ássuk, hogy a tőzeg ülepedése után is egy méter legyen a víz színe.

Az ily módon telkesített területet nemcsak kaszálól használják, hanem gabona-féléket is termelnek rajta.

Nyilt-tér.

Mint hogy a tavasz előrehaladásával **csecsemőt, gyermeket és felnőttet** egyaránt fenyeget a **járványok veszélye**, ismét csak a minden alkalommal hálással fogadott

M O H A I

ÁGNES-FORRÁSUNK

vízének használatát ajánljuk. Egyrészt mert **olcsó, igen kellemes és tiszta ivóviz** lévén, a tavaszi és nyári évszakokban kedvelt **élvezetszerként** szerepel, más részt mert **dus szénsavtartalmánál fogva specifikus óvószer is a tífus, cholera és a gyermekek tífoid-szerű tavaszi-nyári hasmenése** ellen. Ehez járul még, hogy a csecsemőt is megvédi az ilyenkor nagyon veszélyes **hurutos bélbántalmak ellen, mig szoptatója e víz használata folytán nagyon kedvező összetételű és bőséges tejet nyer.** A már meglévő **gyomor- és bélhurutot** gyermekeknél és felnőtteknél gyógyítja. Kellemesen hatván be szénsavánál fogva a gyomor és bél idegeire; a gyermekek **lázás megbetegedéseinél pedig nélkülözhetetlen, hűtő, húgyhajtó és a szomjat csillapító** hatásánál fogva

Kedvelt borvíz.

A mohai Agnes forrás kezelősége.

Főraktár:

Édeskuty L

es. és kir. udvari szállító

BUDAPEST, V., Erzsébet-tér 8.

Kapható minden gyógyszertárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

APRÓ HIRDETÉSEK

10 szóig 40 fillér. azontul minden szó 2 fillér. A legkisebb hirdetés 40 fillér. Vastag betűkből szedett minden szó 4 fillér.

Debreczen közelében

egy nagyobb községben, legszebb forgalmu helyen, korlátlan italmeréshez, mely fűszer és rövidáru üzlettel volna összekötendő — társkeresetek nélkül fiatal ember 1000 frt tőkével. 15—18 ezer frt forgalom biztosítva. Bővebb felvilágosítással szolgál a hirdető Hatvan utca. 31. K. M.

Templomülés

a debreczeni Deák-Ferencz-utcai izr. templomban középhajó 3-ik pad, I. sz. sarok ülés örök aron eladó. — Értekezhetni a kiadóhivatalban.

Ócska vasat,

óc-ka vaskályhákat legmagasabb árban vesz Klein J. kab Piac-u. 26. a nagytrafik udvarban.

Joghallgató

correpetitornak ajánlunk, esetleg ebédért is. Ajánlatokat a kiadóba kérek.

Szőlőföld vétel

részlétförlesztésre. Közel a városhoz, immunis homokon, mintegy 33 holdnyi területű földvételre társakat keresek. Előjegyezhetni félholdanként is. Szóbeli, vagy írásbeli részletes felvilágosítással szívesen szolgál! Cs. I. pacsirta-u. 49. sz.

310.

Az „István” gőzmalom társulat

GYÁRTMÁNYAINAK ÁRJEGYZÉKE

Az 1887. április hó 18-án Budapesten tartott általános magyar malom-gyűlésen megállapított s 1887. évi június 1-én életbe lépett eladási, fizetési és szállítási módzatokra vonatkozó egyezmények szerint.

ITT HELYBEN KÖTELEZETTSÉG ÉS ENGEDMÉNY NÉLKÜL.

Keszpénzfizetés mellett, zsákkal együtt korona értékben:

A. Asztali dara nagyszemű	100 kiló	28.60
B. Asztali aprószemű		27.60
0. Királyliszt		27.60
1. Lángliszt kivonat		26.20
2. Elsőrendű zsemlye liszt		25.—
3. Zsemlye liszt		23.60
4. Elsőrendű kenyér liszt		22.60
5. Közép kenyér liszt		21.80
6. Kenyér liszt		20.—
7. Barna kenyér liszt		17.20
8. Takarmány liszt		11.80
11. Fínom korpa zsákkal		9.20
		8.80
12. Durva korpa zsákkal		8.40
		8.—
Csirke buza zsák nélkül		7.60

A zsákok súlytartalma, teljsúlyt tiszta súlynak véve.

A. B. 0—6 számig	85 kilogramm.
7. és 8. szám	70
11. és 12. szám	50

Debreczen, 1900. szept. 18.

Erzsébet szőlőtelep.

Szőlővessző eladás.

A gr. Dégenfeld József és dr. Balvány Miklós urak tulajdonát képező „Erzsébet” szőlőtelep kiűnő minőségű fajtisza szőlővessző terméséből ez évben mintegy 500.000 darab eladó és pedig:

I. Két éves gyökeres.

Olasz rizling, kadarka, oportó, nagy burgundi és kövidinka őszi szállításra ezrenként 20 korona, 1901. tavasszal átvéve, ezrenként 22 korona.

II Sima vessző.

Olasz rizling, kadarka, oportó, nagy-burgundi, kövidinka, ezerjő és zöld szilvani őszi szállításra ezrenként 5 kor. 1901. tavasszal átvéve, ezrenként 7 korona.

III. Csemege szőlővessző.

Fehér és pros chasselas és passatutti őszi szállításra ezrenként 10 kor., 1901. tavasszal átvéve, ezrenként 12 koronáért.

Nagyban vásárlásnál 10% engedmány.

A megrendelés eszközölhető az „Erzsébet” szőlőtelep irodájában Debreczen, Kossuth-u. 32.

Bikszádi

árlappal és ismertető könyvecskével bérmentve szolgál a kútkézelőség Bikszád,

(Szatmármegye.)

Bikszádi

Ásványos gyógyvizet, mely egyedül a maga nemében, több hirneves egyetemi orvostanár és hirneves vidéki orvosok, hatásánál fogva főlebe helyezik a külföldi és drága Selters és Gleichenbergi vizeknek. Gyógyító hatása a **bikszádi ásványos gyógyviznek** kitűnően bevált idült és heveny légszűrés, hangszalag hurut, verköpés ellen. Nagy konyhasó tartalmánál fogva vérhányás, tüdőcsucs hurutnál és kezdődő gümőkórnaál, továbbá kiűnő eredményt értek el a **BIKSZÁDI VIZ** alkalmazása által emészthetlenség, idült és heveny gyomorhurut, máj és epehólyag bántalomnál, a telek renyhe működésénél, vesehomokban szenvedőknél, görvélykóros daganatoknál, heveny és idült női bántalmaknál, mint specifiicum vált be.

Bikszádi viz kerülje a sztojkai viz főelarusító:

ALMER LAJOS és KÁROLY

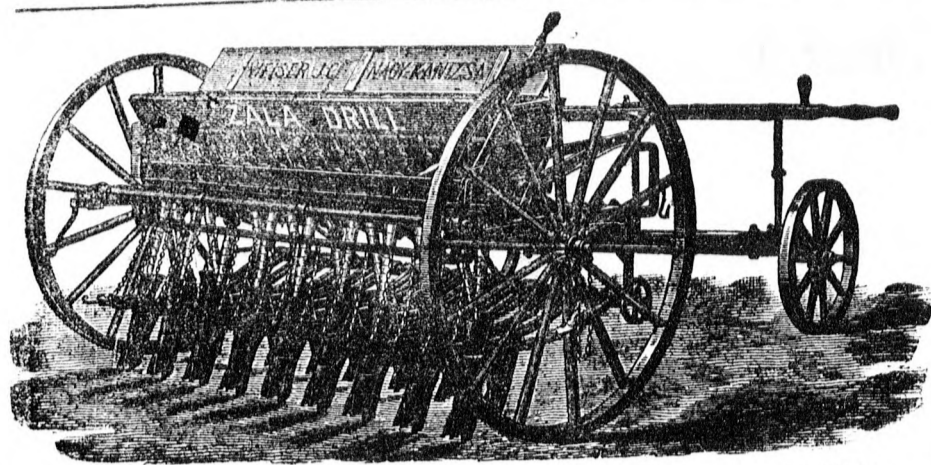
nagybányai lakosok.

Sztojkai

Ásványvizet, mint Erdély gyöngyét, nem mába nevezték el **magyar karlsbadi vizeknek**, mert enyleg annak gyógyhatása szigorú diéta betartásával: idült gyomor bántalom, máj és epehólyag, valamint epekő bajoknál, nemkülönben **czukorbetegségnél** alkalmazva valóságos c-odákat művel, kiűnő hatása a **SZTOJKAI ÁSVÁNYVIZ** a légszűrés ek őszes bántalmánál, valamint a női bajok és görvélykóros bántalmaknál is. A **SZTOJKAI ÁSVÁNYVIZ** dus szénsavtartalmánál fogva akár borral, akár gyümölcszörppel vegyítve, mint kellemes üdítő ital párját ritkítja. A **SZTOJKAI ÁSVÁNYVIZ** hosszas használata az ep szervezetben elváltozást nem idéz elő s így a rossz ivóvizet is pótolja bármely vidéken, annyival is inkább, mert hosszabb állás után nem csapódnak ki belőle a szilárd alkotórészek, mely tulajdonsága lehetővé teszi a tengeren túli szállítást.

SZTOJKAI

árlappal és ismertető könyvecskével bérmentve szolgál a FORRÁSKÉZELŐSÉG SZTOJKAI, u. p. Magyar Lapos, Szolnok-Doboka m.

WEISER J. C.

mezőgazdasági gépgyára

NAGY-KANIZSÁN.

ZALA-DRILL sorvetőgépink, a melynek elmés ujtásait a nagy közönség már jól ismeri nem szorul külön dicséretre. A homokos talajhoz a ZALA-DRILL különösen e célra készített és kitűnőnek bizonyult vetősarokkal lesz ellátva. Minden eddigi kiállításon az első díjat nyerte úgy 1897. október 1. a kisbéri nemzetközi **vetőgép versenyen** az

állami arany éremmel, az 1900. évi párisi világkiállításon ezüst éremmel lett kitüntetve,

a Maros-vásárhelyi kiállításon és a Hód-M.-Vásárhelyi vetőgép versenyen az első díjat, aranyérmet nyert, továbbá figyelmébe ajánlom a gazdaközönségnek egészen

aczélból készített **Sack rendszerű egy és két barázdás ekéinket.**

Raktáron tartunk: 13—15 és 17 soros ZALA-DRILL vetőgépeket, továbbá rosták, konkolyozók, szecs kavágók, répavágók, kukorica morzsolók, ezenkívül minden talajművelő gazdasági eszközöket.

Főpiacz 43. sz., a Svetics-ház udvarán,
a Dréher-söresarnok mellett.

Gelbmann József,

Weiser J. C. gazd. gépgyár képviselője.

Csonka Dániel

önműködő

ablak görfüggöny felszerelő

DEBRECZEN, Kossuth-utca 25.

Czelszerősége, olcsósága, tartóssága és kényelmességénél fogva felülmúlhatlan. A rudak önmozgása által az eddig előfordult kellemetlenségek, mint egyenetlen felbuzás, a zsinórok összegömbölyödése vagy azok elszakítása teljesen kizárva.

A redőny tetszés szerinti magasságban megáll, mindenkor fészesen és simán gördül fel, ami a szövet tartósságára nézve igen előnyös. Az amerikai redőnyrud bármily ablaknál alkalmazható, a rud be- vagy kiakasztása felette egyszerű és egy percnyi idő alatt eszközölhető.

Teljes tisztelettel

Csonka Dániel.

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczen, a főpostával szemben.

Varrógép vásárlók figyelmébe!

Üzletváltás miatt rendkívül olcsó árak!

Singer szerkezetű varrógép	ezelőtt 50 frt, most 30 frt
karikahajós varrógép	70 " " 50 "
Vibrantin Schutl. szivarkahajós varrógépek	80 " " 45 "

Minden egyes varrógépért 5 évi jótállást vállalok.

Kerékpárok 70 frttól feljebb.

Kizárólag csakis

DEUTSCH EDE

ered. amerikai varrógép- és kerékpár gyári raktárában
Debreczen, Piacz-utca 73. sz., Dr. Tihanyi-ház.

Acetylen világítási berendezések

városok, falvak, kastélyok, gyárak, vendéglők stb. részére.

Egyszerű szerkezetű készülék; saját szabadalmunk és gyártmányunk.

Költségvetések díjmentesen.

Calciumcarbide a legolcsóbb árban.

MAUTNER ADOLF és Társai

Budapest, V., Arany János-utca 5.